בס"ד

יום ג', י"ז באלול תשנ"ח (8 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

באימא של יום אחד ...!

אתמול, ט"ז באלול, ה'תשנ"ח, 20 שנה לתחילת הסכמי קמפ-דיוויד.
לאחר 13 ימי דיונים הסתיימה ועידת קמפ-דיוויד. מנחם בגין, ראש ממשלת ישראל ואנוואר סאדאת נשיא מצרים חתמו על "מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים לישראל". לפיה, ישראל תחזיר לה"ש את סיני (תהליך שהחל בהקמת מצחמת יום הכיפורים) ושני המדינות החלו לחתום הסכם לשלום מלא ולכינון יחסים קשרים דיפלומטיים.

הסכם שני שחתמו שני הצדדים, "מסגרת לשלום במזרח התיכון" עסק בפלסטין. יהודה, שומרון ועזה. בניגוד להסכים ל"אוטונומיה מלאה לתושבים" ונסיגת ממשל עצמי שתחליף את הממשל הצבאי הישראלי ובמהלך התקופת המעבר של 5 שנים.
היו, בנוסף, נושאים שלגביו יכלו ההסכים רק להם בשלב ההוא והם סוכמו במכתבים-צדדיים שצורפו להסכמים. למשל, אין בהסכמי קמפ-דיוויד מילה על פינוי "שובים ישראלים מסיני. סאדאת שמר על כך, אך בגין הודיע כי הוא כיוון לאישור הכנסת - ואמנם יותר מ-80 חברים נתנו את אישורם, כולל הפינוי הכרוך בכך, להסכמים אחרי ווכוחים סוערים.
[ספר המאורה]

והיום כמה שנים (!) לפני קמפ-דיוויד, שמע המרגלים שפוקאו ז'בוטינסקי בארץ כדה, כמו שכתוב [במדבר י"ג]:
"וימותו באותם מתי' ז'בוטינסקי בארץ רעה במתבה לפני ה'"
מהו "לפני ה'"? שמתו באותה מידה הראויה להם לפי מידותיו של הקב"ה. שהוא מודד מידה כנגד מידה. הם תקנו בלשון ומתו בלשון. שנשתרבבה לשון זה טבורם והיו תועלם יוצאים מושונים וכנוסים לטבורם ומטבורם וכנוסו מושונים. והקב"ה: הואיל ואתם אפו על יום כנגד סט היום שבכיתם את הארץ.
[ספר המאורה]

בסוף כ"ת שני, יום בה נקבע ליום טוב לאחר שיקראו יכושלים בבתיהו יתרוץ את הצבא הרומי מירושלים.
[מגילת תענית]

יום נעים !